KOMUNISTEN BATASUNA

KOMUNISTEN BATASUNA – UNIFICACION COMUNISTA
ORGANIZAZIOAREN DIREKZIOAK ARGITARATUA

-10 pezeta-

"JUNTA DEMOCRATICA DE ESPAÑA" DELAKOA:

AUKERABIDE BURGES BAT

urtarrila 75 1.alea

UAB
Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General
CEDOC

ESPAINIAKO "JUNTA DEMOCRATICA" DELAKOA, MASAK POLITIKOKI DOMINATXEN ETA KAPITALISMO MONOPOLISTA NAZIONALA BABESTEN ETA BULTZATZEN DUEN TRESNA BUROKRATIKO MILITAR BURGESA HOBEAGOTZEKO BURGESIAK OSATU DUEN PROGRAMA

Rafael Calvo Serer eta Santiago Carrillok pakto bat izenpetu dute eta akintza amankomunerako programa bat landu dute. Hauen bidez, diotenez, berrezarriko omen dira Espainian askatasuna eta demokrazia. Utz ditzagun alde batera Juntaren lehen agiriaren okerkeriak, Hitler, Mussolini, Franco eta burgesiaren morroi militar-faszistei "Espainiako Herriaren zati2 eta antzeko huskeriaz bataiatzean, eta aztertu ditzagun proposizio zehatzak.

Horra programa haren 12 puntuak :

1.- La formación de un Gobierno Provisional que sustituya al actual, para devolver al hombre y a la mujer españoles mayores de 18 años su plena ciudadanía mediante el reconocimiento legal de todas las libertades, derechos y deberes democráticos.
2.- La amnistía absoluta de todas las responsabilidades por hechos de naturaleza política y la liberación de todos los detenidos por razones políticas y sindicales.
3.- La legalización de los partidos políticos sin exclusiones.
4.- La libertad sindical y la restitución al movimiento obrero del patrimonio del sindicato vertical.
5.- Los derechos de huelga, de reunión y de manifestación pacífica.
6.- La libertad de prensa, de radio, de opinión y de información objetiva en los medios estatales de comunicación social, especialmente en la televisión.
7.- La independencia y la unidad jurisdicional de la función judicial.
8.- La neutralidad política y profesional, exclusivamente militar para la defensa exterior, de las fuerzas armadas.
9.- El reconocimiento bajo la unidad del Estado Español, de la personalidad política del pueblo catalán, vasco y gallego, y de las comunidades regionales que lo decidan democráticamente.
10.- La separación de la Iglesia y el Estado.
11.- La celebración de una consulta popular, entre los 12 y los 18 meses -contados desde el día de restauración de las libertades democráticas- contodas las garantías de libertad, igualdad de oportunidades e imparcialidad, para elegir la forma definitiva del Estado.
12.- La integración de España en las Comunidades europeas, el respeto a los acuerdos internacionales y el reconocimiento del principio de la coexistencia pacífica internacional.

Jakina denez, aspaldidanik proposatzen dio Santiago Carrillok alde batetik klase agintariari eta bestetik langileria eta herriari "Reconciliación Nacional" delako adiskidetza eta pakto sozial bet.

Orain arte, burgesia monopolistak gorraren papera egin izan dio Santiago Carrillori, honek gauzak garo eta zoriontsuago azaldu arren, hori da, bere programa politikoa desarrollo kapitalistari eta Uztailaren 18.eko Estatuak behar dituen eraberritzeei garo eta hobekiago egokitzen bazitzaion ere.

Bide honetan, pauso haundi bat eman du oraintxeko PCEaren VIII Kongresoak. Bertan, burgesiaren beso harmatua den Harmada hobeagotzeko eraberritze guztiz interesgarriak proposatzen ziren, "defentsa nazionalak" behar duen harma-multzo egokia eskuratzeko beharra hitz larritan adieraziz. Beraz, gaur talde inperialistek daramaten harma-laisterkaren mailara helduko den harma-multzo izugarria behar omen dugu. Horrela, USA salatzen zuen, berarentzat egokia eta interesgarria ez den harmamentoa saltzen digulako. Bestalde, Kongreso hartan esplikatu zen ere nola Harmadaren agintariak osatzeko antolaketa teknikoa desordutua dagoen, desgaurkotua, eta, beraz, eta funtsean, nola Uztailaren 18.eko Estatua ez den Harmada "moderno" baten jabe....

Azterketa honetan oinarriturik, dei bat egiten zien Carrillok ofizialei, burgesiak Harmadari klase-burruken hitzez eta ametsez ematen dion papera onartuz, hots, Harmada hori neutrala balitz bezala, klase-burrukaren gainetik Nazioaren zerbitzu pean balego bezala (honela, Carrillo demagojia burgesaren defenditzaile zuzenenaren papera jokatu zuen).

Bestalde, VIII Kongreso hau argi eta garbi azaldu zen Espainia Merkatu Amankomunean sartzeko alde, burgesia monopolistaren talde aurreratu eta agresiboen interesen defentsan. Baina jarrera politiko hau justificatu egin behar zen militanteen artean eta horretarako "sozialismorako bide bakatsu"a aipatzen zen. Igarotze bakatsu hau bidezkoa omen zen Europa guztian eta, gainera, era honetan Espainiak Europako gaineruntzeko herrien "konkista sozialak" lortuko omen ditu!.

Ezin esan dezakegu Junta hau osatu baino lehen Carrillok klase agintariari programa egoki eta onargarri bat eskaini ez zionik. Baina, ekintzan, boteretik oso urruti zauden sektore burgesak (Catalunyako burgesia demokratikoa, adibidez), eta ez besterik, onartu zuten PCEaren zuzendariak zabaldutako Paktoa. Bereziki, PCEaren programan Catalunyako, Euskadiko eta Galiziako autodeterminazioa sartzerakoan, nazionalidade hauetako burgesia eta burgesia-txikiaren zenbait sektore gerturatu zitzaion PCEari, Catalunyan batez ere (han sortu baitzen aspaldian sasi-Parlamentu bat, Catalunyako Asanblada).

"Junta Democrática"ren inguruan izenpetutako paktoaren garrantzia honetan datza : lehenengo aldiz sartu direla jokuan burgesia monopolistaren zenbait ordezkari (halaz ere, oraindik, ordezkaritasun hori guztiz eskasa da, Juntak beste zerbait badio ere). Zer nahi den, ordezkari hauk Juntan sartu badira, honen programak politika burges bat adierazten duelako da. Eta ez nolanahiko burgesiaren programa, baizik kapitalismo monopolistaren lehentasuna eta agintea sendotzen eta begiratzen duen politika.

Harmadaren betebehar erreprosiboa "neutralidade"aren aitzakiak baieztea; era Francoren errejimenaren asesinatoetara zabalduko litzakeen amnistia jenerala; tratado inperialistekiko errespetua; askatasun burgesak berak moztutzea (manifestazio "bakatsuak) burgesia monopolistaren interesen aurka jokatuko lukeen programa ekonomiko baten falta eta Merkatu Amakomunaren bidez Espainiako kapitalismoari eman nahi zaion kutsu dinamikoa ez dira bakarrik burgesia monopolistaren boterearen defenditzaileak, baizik, are, bere babesarik finkoena eta guzti horiei esker Juntaren programak etorkizun haundiko aukerabide bat osatzen du.

Juntaren programak argi eta garbi adierazten du buruzagi errebisionisten politikaren klase-kutsua. Ez da burgesia-txiki demokratikoaren zenbait sektoreren politikaren ordezkaria, ez eta erdiko-burgesiarena, baizik burgesia monopolistak Mugimendu

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

Langileeren zenbait sektoretan zabaltzen duen aukerabidea.

Gastalde, Juntaren programak hau agintzen du : "el reconocimiento bajo la unidad del Estado Español de la personalidad política del pueblo catalán, vasco y gallego y de las comunidades regionales que lo decidan democráticamente". "Imperio Español"aren zalerik porrokatuena, uztarrian eta azkonetan itsukienik sinesten duen falangista ere akort egon daiteke esaldi horiekin. Hor daude lekuko "Sección Femenina"ko, "Coros y Danzas" delakoak, Espainiako herri guztien "tradizio kulturala kitatzen" eta haien "nortasuna" agerrarazten.

Carrillok programa hau aukeratu badu, arrazoi batengatik da : bere politika ez delako nolanahiko politika burges bat -lehen esan dugun bezala-, baizik burgesia monopolistaren irtenbide zehatz eta posible bat eskaintzen diolako eta, Carrillorentzat, erdiko burgesiaren eta burgesia nazionalistaren interesak oso bigarren mailan daudelako. Zeren Carrillok nahi duena zera da, Espainian bide demokratiko-burgesa zabaldu eta aukerabide demokratiko-burges bidezko bakarra burgesia monopolistaren interesak zuzendutakoa baita, zeren burgesiaren zati guztiak burgesia monopolistaren interesetara makurtzera beharturik baitaude. Era berean, masentzat bide demokratiko bakarra proletergoaren diktadura da. Honen bidez, eta ez beste inolaz, hautsiko dute herriaren sektore ez-proletariek (masa burges-txikiak) burgesia monopolistak ezartzen dien uztarri esplotatzailea eta batoko dituzte bere nahi demokratikoak eta nazionalak burgesiaren diktaduraren aurka.

Beraz, Carrillo politiko burges maltzur eta zorrotz bat bezala azaltzen da, maniobrak egiten eta lagunak aukeratzen trebea delako; baina bai ere, eta ezin bestean, masatatik zeharo berezitu da eta dudarik gabe azaltzen du masai buruzko mezprezua.

Bide honetan beharrezko da Catalunyako Asanbladaren kasua aztertzea. Asanblada honen programa ez da iraultzailea, ez eta gutiagorik ere. Baina forma anbiguo batzuren bidez (Asanblada Konstituziogile batetarako deia, 32.eko Autonomiako Estatutoaren berrezarpena, etab.) burgesia-txiki eta erdiko-burgesia nazionalistaren nahiak adierazten ditu. Horanahira zabaldu behar da salakuntzarik argienaren bidez alor honetan Carrilloren Alderdiak jokatzen duen paper ezin oportunistagoa, bere Paktoaren kutsu oligarkiko eta txobinista nazionalidade zanpatuen aurrean ezkutatu nahirik. Horrela, Carrillok bere Junta burgesarekin Estatu Espainolaren batasunaren inguruan (herri horien autodeterminaziorako eskubidea ukatzen duen batasunaren inguruan) maniobratzen duen bitartean, PCEk "Anteproyecto de declaración de la Junta Unitaria de Guipúzcoa" delakoan (1974.eko abenduan) honela mintzatzeko lotsagabekeria du :

"Para garantizar el derecho de autodeterminación, Euskadi debe obtener la capacidad de autogobierno que le confiere el Estatuto de Autonomía de 1936" (hirugarren puntua).

Eta aurrerago,

"La Junta Unitaria de Guipúzcoa expresa su apoyo al derecho de autodeterminación de todas las nacionalidades del Estado que deseen ejercitarlo".

Honela engainatu nahi ditu masak PCEk, Calvo Sereren pakto anti-herrikoiaren barnean sartzen den Estatutoa autodeterminazioaren eskubidearen alde daudela esanez. Klase burrukak gaur duen desarroiloaren poderioz nazionalisten arteko indar erdazkari eta eraginkorrenak (ETA buruan dutela) Estatutoaren defentsa aspaldian baztertutu dutenean.

Zerbait esan nahi du ere Calvo Sererrek izenpetutako programak "Gobierno Provisional" delakoak, urtet erdiz funtzionatu ondoren, ze "kontsulta herrikoi" klase eginen den argi ez uzteak. Carrillok, Estatuaren erabaki politiko eta ekonomikoko muinetatik urrutiago dauden lagunekin paktoaren bat egin duenean, Asanblada Konstituziogile bat eta aldardi politikoen bidez (31.ean bezala) agindako elekzioak eskaini ditu. Halaz ere, Juntaren programan hau proposatzen da : "La celebración de una consulta popular, entre los 12 y los 18 meses, con todas las garantías de libertad, igualdad de oportunidades e imparcialidad para elegir la forma definitiva del Estado". Baina agiri honekin ez da argi gelditzen Don Juanen ala Carlos Hugoren buelta erabakiko duen erreferenduman bat proposatzen ete den... Berriro ere, amore eman behar zaio oligarkia finantzieroari, balore gutiagoko beste zenbait aliantzaren kaltetan.

ESPAINIAKO "JUNTA DEMOCRATICA" DELAKOA ETA MUGIMENDU LANGILEAREN DEUSEZTEA

Gauza bakar batetan ez du amore ematen Carrillok : burgesiaren onespenarekin eta "demokrazia" burges baten babesaren pean Mugimendu Langileen poliziaren papera egiteko jokuari. Hau baita aspaldidanik legez bete nahi duen eginkizun burgesa.

"La libertad sindical y la restitución al movimiento obrero de los bienes del Vertical" (laugarren puntua).

Puntu honek laburtzen eta biltzen du Santiago Carrillok oligarkia finantzieroaren eta Mugimendu Langile apal eta kontrolatu baten artean firmatu arazi nahi lukeen pakto soziala, apirileko "Pleno Ampliado del Comité Central" delako batzarrean emandako zuzenbideen arauera :

"Hoy los trabajadores deben tener ya en vista el momento en que se apoderaran del actual tinglado de los Sindicatos Verticales para <u>convertirlos</u> (guk azpimarkatua) en una auténtica Confederación de clase, unitaria, democrática e independiente. Ya no está lejos el instante en que los trabajadores recuperaran los locales y las Instituciones que son suyes, que se han levantado con su dinero y su sudor, incluido el diario "Pueblo" -que entonces será un auténtico diario sindical- para regentarlos democráticamente y de acuerdo con sus intereses de clase".

Honelako desegojia miserableek ez du argibiderik behar. Alferrik da haren esannahi ezkutuaren bila burua nekatzea. PCEren asmoa (Sindikato Verticala sindikato "demokratiko" bihurtu ; CCOOak desegin, sindikato horren truko eta Carrillok berak bete burokrazia falanjistaren despatxuetan oraindik epelak egonen diren jar-lekuak) ezin azaldu diteke hobekiago.

Bide honetan aurrera egiteko, Santiago Carrillo ez da burgesiaren ematzen zai egon. Morroi zintzo eta gixajo bat danez, bere buruaren irudi erosgarri bat ematen eta masa langileen organizazioa benetan desegiten saiatzen da. Ez zaio aski demokrazia eta sindikalismo burgesen irudi zoragarriak azalduz langileak engainatzea, egun batean, orain gorrotatzen duten Estatu kapitalista bera demokraziaz jantzirik dagoelako onartu dezaten; aitzitik, bere ukabila jaso du hamairu urtetako burruka eta esperientzian

UAB Biblioteca de Comunicació CEDOC

odol eta izerdiez eraikitako CCOO klandestinoen kontra."Hora de Madrid" dalakoan argi asko mintzatzen zen, joan den askainan,PCEa:

"Hoy,trabajar en la perspectiva de la huelga general supone pulverizar las Comisiones Obreras reducidas,estrechas.Supone acabar con la idea de unas Comisiones "estables,democráticas,clandestinas y representativas" como dicen los sectarios,es decir, de élite".

Gaur,burgesia finantzieroaren poliziaren ordezkari bat ez litzateke argiago mintzatuko.Zeren Carrillo eta bere aldekoak ez baitzaizte mintzatzen langileriari buruzagi proletari bezala,ezta ere burges txiki traketsbezala;burgesiaren ideak eta asmoak dituzte haiek buruan eta ahoan.Eta burgesiak langileriaren organizazioari beldur gorri eta guztiz oinarritu bat diolarik,bat etorri behar du,ezinbestean,ere guztiko burgesekin eta are bere Aldardien oinarria zanpatzen eta kolpatzen duten poliziekin.Guztiok,funtsezko idea obsesibo bat dute : masa langileen organizazio independientea deusaztu.Beste hitzetan,langileen batasun burrukalaria egiatan ito,langileak burgesiaren agintea desegiteko duten harma bakarra,organizazioa,hautsi.Batasun hori apurtzeko, burgesiaren kolpe guztiak,hasi poliziaren torturarekin eta segi Don Santiagoren hitz demokratikoekin (hauen artean nahi heina kontraesan gertatzen bada ere) gauza bakarra dira,hots,gizarte espainolak sufritzen duen kontraesan sakonaren adierazpide : bi indar nagusiak,burgesia eta proletargoa ere barkaezin eta elkarrezin batez zatitzen dituen kontraesanen seinale.

Guk ba dakigu zeinen alde dauden Carrillo eta bere adiskideak.Laster jakinen dute ere masa langileek.Eta CNSko burokrazia bereganatu nahi dutenak zenbat eta gehiago zikindu botere burges apur bat lortzeko maltzurkeri eta azpijokutan,orduan eta lasterrago jakinen dute langileek zeinen babesa diren errebisionistak.Zeren Carrilloren laguntzari esker langileriaren zati zabalek ezjakinta-sunean segitzen badute ere,ikusten hasiak baitira nola eta nun egiten dion errebisionismoak kosk bere izatzari. "Hora de Madrid" dalakoan aurki dezakegu guzti honen exenplu ugari.Honela,"sektario"ak atakatu ondoren,honela dio :

"Supone (el trabajar por la Huelga General) crear unas comisiones asequibles a los trabajadores,donde ellos puedan participar activamente y discutir sus problemas sin necesidad de ser licenciados en marxismo leninismo".

Zorionik beroenak Licinio de la Fuente edo Zapico izan nahi duteneí.Orduan,62.eko Asturiasetako CCOOak eta Iruinekoak -bi exenplu jartzeagatik- "helduezinak" ziren langileentzat? Eta Bandaseko komisioa? Ez ote zan marxista-leninista,ateo eta Txinako eta Moskuko urreaz itotako batzuren akelarrea? Komisio horiek egonkorrak baitziren,demokratikoak eta ordezkariak.Eta azken garai hauetako Bilbao aldeko huelga luzeetan,Artiach eta Olarrakoetan adibidez,edo duela 14 hilabetez gero etengabeko burruka daramaten Gipuzkoako oinarri-taldeetan ez ahal dira langileak bere problemez mintzatzen? Baina,agian,ez dira langileak... ez ote dira Frantzian marxismo-leninismoaren bataioa hartu duten terrorista beldurgarriak?

Utz ditzagun jirabira hauk eta joan gaitezen harira.Era horretako gezur kaskarrekin (ekintza politiko zatitzaile eta blufista baten babesa badute ere,Biltzarreko CCOOek Gipuzkoan duten bezala),ezertan gauzatzen ez diren huelga jeneraleko dei zalapartatsuekin, burgesiarekiko morroitzarekin (Verticalerako deia,burruken despolitizazioa,etab.) argi erakusten dute errebisionistek bere politikaren helburu bakarra : CCOOak desegin eta izen horrekin Sindicato Verticalarekin lotutako adiskidetasun lotsagarria ezkutatuko duen estalkia egin eta,baita ere,"erromeri" batzutan "buruzagi" errebisionista batek langile-multzo ugari eta nahasi bati huelga jeneral baketsuaren berri zoriontsua zabaldu dezaion (garestitasunaren eta antzeko lainotasunen kontrako huelga) eta berradiskidetza nazional bat,patroi esplotatzaile eta faszistekin baturik egon ahal izateko.Errebisionisten politika funtsean ulertzea ez dago bakarrik komunisten eskuetan,baizik langile burrukalari guztien ahalmenean (inoiz Leninen liburu bat lortzen badute Carrillok moztutako edizioa eskuratzen duten langile horien eskuetan).

Juntaren programaren laugarren puntu hori ez da,beraz,politika horren ondorio eta gailur lojikoa baizik.Edo,hobe esan,Carrillok hastapenetatik CCOOetan eraman duen politika agortzailea,VIII Kongresoaren harian gogortu den politika hori,laugarren puntu horrek laburtzen eta adierazten duen helburu estratejiko burgesa lortzeko egin duen bidearen mugarria da.CCOOak legera eraman,Central Sindical bat bilakatu ditezen,CNSaren lokalak bereganatu,burokrazia falanjistaren ordez beste morroi zintzoagoak jarri;langileei kotizazio bat eskatu eta,trukean,garantía bat eskaini : soldatak bizi-beharren mailan mantentzeko eginkizuna falanjistek baino hobekiago beteko duela PCEk.Hots,zenbait txanponen truke,(kotizazioa),langileak ez du bere soldataren ahalmen erosleari eusteko ahalegindu beharko,edo,huelgak organizatu beharko...

Pakto honekin,guztiak pozik.Carrillo eta bere adiskideak Mugimendu Langilea kontrolatzen duen sindikato berriaren burokrata jaun eta jabeak,burgesiaren Estatu-tresnean leku bat izanen dutelako.Eta oligarkia finantzieroak garantia sendo bat duelako : Mugimendu Langilea desorganizatu eginen da iraultzarako. Akabo CCOOak. Akabo langileek patronalaren esplotazio eta zapalketaren kontra osatu dituzten organizazioak.Trukean,bere buruarengan Mugimendu Langilearen ordezkaritza biltzen duen erakunde sindikal bat eta,benetan mugimendu horretan kapitalaren interesen ordezkari den organizazioa; Parlamentu burgesak masen kontrolari ihes egiteko erabiltzen dituen tresna guztiez baliatzen den organizazio bat (urte beterako ordezkariak,kargu abantailatsuak,noizik behin huelga-egun nagusiak erabakitzen dituen zuzendaritza,zimenterrietatik sortzen den gorroto-olhua itotzen duen zuzendaritza...);krisis kapitalistaren garaian "ekonomia nazionala" salbatzeko soldatak beretuko dituzten Paktoak izenpetzen dituen organizazio bat.

Hau da Carrillok burutu nahi duen "Askatasunareko" paktoa : iraultzaren bidean doan Mugimendu Langilea mugimendu menperatu eta apal bat,kapitalismoaren betikotasunaren zerbitzura ezarritako mugimendu bat. Trukean,Carrillok bere botere politiko apurra jasoko du : orduarte Falangek izan duen burokrazia sindikala.

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General CEDOC

HUELGA JENERALEN TAKTIKA,"JUNTA DEMOCRATICA"REN ZERBITZUAN

"Junta Democrática"ren agiriak azken ohar bat zekarren,oroigarri bezala.Abertzaletasunari dei egin ondoren,indar harmatuen, elizaren jerarkiaren ohoreari eta burgesiaren fantasma guztiei dei egin indoren,Juntaren programaren inguruan biltzera konbidatzen zuen Espainiako herria,eskari honen bidez : egon zedila "atento a la convocatoria de acción democrática nacional que lanzará la Junta Democrática de España en el momento político oportuno,convencido,como lo está,de que al pueblo español la libertad no le será regalada y tendrá que ser por él conquistada".Guzti hau langileei eta masa herrikoiei kolorez eta apaingarriz jantzitako inbitazio bat da : menpera ezazute zuen burruka iraultzailea Juntako jauntxoek Estatu burgesa itxuraldatzeko eta langileriari iraultza lapurtzeko osatu duten kritorioetara (aro egunaren eta orduaren kontuan).

Errebisionisten taktika guztia bi aldi nagusi dituen gai funtsezko honen inguruan gauzatzen da.Lehenik,Juntak frogatu egin behar dio burgesiari PCEa masak kontrolatzeko eta mobilizatzeko gauza dela eta hau da PCEk beste indar burges batzuren gainean jartzeko duen harma nagusia.Bigarrenik,Aldardi mobilizatzaile bat bezala masen artean bere ospe eta izen ona landu eta,batera, masen organizazioa eta kontzientzi politikoa galerazi,burruka langileak muga erreformista batzuetara menperatuz.Joan den irailan,honela mintzatu ziren kamarada batzuk errebisionisten politika analizatzerakoan :

"El orden del día del pleno ampliado del C.C. es totalmente esclarecedor : "Preparar a la clase obrera y el pueblo para dar una respuesta ofensiva al encarecimiento del coste de la vida y demás consecuencias de la inflacción.Preparar el partido para realizar el pacto para la libertad y en la perspectiva del postfranquismo".

Estos dos puntos son los pilares básicos donde se apoya la táctica revisionista,y así más adelante se afirma que : "Nosotros estimamos que la decisión más importante de este pleno del C.C. debe consistir en promover esa ofensiva de masas contra la carestía de la vida,con la intención de llevarla a las formas de expresión más elevadas..." Pero ¿cómo concibe el PCE la lucha contra la carestía de la vida? "La importancia política de una gran acción contra la carestia en los próximos meses -sin precipitación- creo que no es indispensable subrayarla más ante vosotros -informa Carrillo al Pleno-.En la práctica se trata de un objetivo susceptible de ganar inclusive a quienes temen plantearse el problema de poner fin a la dictadura.Porque muchas gentes podrían participar en esta acción sin plantearse todas sus implicaciones políticas. ¿Quien no está contra la carestía? Más sus consecuencias políticas,de cuajar,serían inmensas en esta coyuntura.Cuando la dictadura,cuarteada,se tambalea,una acción así significaría ocasionar la ruptura política que buscamos y poner al orden del día la necesidad de un gobierno provisional de amplia coalición democrática,de reconciliación nacional.Las masas,y en primer término la clase obrera,se situarían en el centro de todo el devenir político,de manera más sólida,más determinante".

Por otra parte,y al analizar los acontecimientos de Portugal y afirmar que allí han convergido tres corrientes :
1.- el movimiento obrero y popular, 2.- el movimiento de los capitanes, 3.- el sector "más dinámico y liberal del capitalismo portugués",naturalmente sin analizar las contradicciones entre cada una de estas fuerzas,y olvidando <u>el papel dirigente de las fuerzas militares y la subordinación del movimiento obrero a dichas fuerzas</u> (y no olvidemos que,como antes hemos dicho,estas fuerzas cumplen un papel de defensores del sistema),Carrillo establece un paralelismo entre lo ocurrido en portugal y lo que a su juicio ocurrirá en España.La diferencia para Carrillo está en que en Portugal "el detonador fué el movimiento militar,mientras que en el nuestro,puede serlo el movimiento obrero y popular".

Ya tenemos un claro esquema de cuales son las ideas de Carrillo y su Partido.El movimiento obrero y popular es el <u>detonador</u>, no es la fuerza dirigente de un proceso revolucionario,sino que es un instrumento a utilizar para los fines del partido revisionista.La lucha contra la carestía está desprovista de cualquier planteamiento de clase,de cualquier mínimo análisis de a quién beneficia y cuales son los causantes de esta política.Para Carrillo la lucha contra la inflación es un pretexto para poder mostrar a las fuerzas burguesas su peso político,y apoyándose en la clase obrera,llegar al Pacto,que es un acto político del Partido,pero no de la clase obrera.La frase de que "muchas gentes podrían participar sin plantearse sus implicaciones" es plenamente significativa de la utilización que Carrillo quiere hacer de la agitación contra la carestía.¿Quiénes son los máximos beneficiarios de la inflación?,pues lo que Carrillo llama los sectores más dinámicos y liberales del neocapitalismo,en este caso,español. Lo de dinámico pase,si se entiende como dinamismo para la acumulación de capital,pero lo de liberal es una flor de Carrillo hacia el capital monopolista. ¿Cómo plantear la lucha abiertamente contra estos sectores dinámicos?,si según nos informa más adelante,el PCE ha establecido "contactos con los representantes directos de sectores económicos neocapitalistas que comenzaban a agruparse,con vistas a una acción en el terreno social y político,y que buscaban contacto con el Partido".La cuestión está en que lo importante es llegar a una acción de la clase obrera,con el pretexto de la inflación,y que la lucha contra la carestía de la vida,una acción de <u>protesta</u>,donde los objetivos no pasen de eso,de protestar,no de conseguir tal o cual reivindicación que entraría en contradicción con esos sectores "neocapitalistas",para mostrar a la burguesía que hay que contar con el PCE".

Hitz hauek irailan zuzenak ziren eta orain,hiru hilabete beranduago,ekintzak zalantzarik gabe egiaztatu ditu.Huelga Jenerala zen PCEk udazken honetan Juntaren ekintzaren hastapena bere masa-taktikarekin batuko zuen tresna.Baina PCEk ez du huelgarako deirik zabaldu.Errebisionismoaren zarata eta berriketa itzali egin dira,Calvo Sereren bultzadaz piztu ziren bezala.Badago, gainera,dato adierazgarriagorik : PCEk ez du abenduko 2-3an eta 11-12an Euskadin egindako huelga jeneraletan parte hartu.Ba zuen PCEk jokaera hau aukeratzeko arrazoi bortitz bat : huelga-mugimendua kontrolatzeko indarrik eza.Ezintasun material honek bildurtu egin zuen PCE,beste organizazio politikoen ekintzen ondorioak zikindu eta kutsatu baitzezazketen Aldardi honek burgesiari saldu nahi dion irudia.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

HERRIARENTZAKO DEMOKRAZIAREN KONKISTA

Zergatik sinesten du benetan hainbeste militante zintzok Paktoak askatasuna ekarriko digula eta sozialismora garturatuko gaitula? Zergatik uste du iraultza benetan desiratzen duen hainbat militantek demokrazia burgesa "askatasun"aren eta "sozialismo"aren bidean pauso beharrezko bat direla?

Bi arrazoi nagusi daude, lehenengoa Carrillok hainbeste trebetasunarekin sortu duen mistifikazioa, marxismo-leninismoaren aipu kutsatuz jositako linea hori "komunista" bezala azaltzea, alegia. Ez da gutxietsi behar lehenengo arrazoi honen garrantzia, baino, halaz ere, pisu gehiago du bigarren honek : gizonak gizona esplotatu eta zapaldu duen mendeetan sortu den "askatasun" hitzaren esannahia bide bakar batetik aurkitu daiteke : materialismo historikoaren bidetik.

1.-ERREJIMEN KAPITALISTAREN BARRUAN HOBEAGOTZEAK ESKURATZEKO BURRUKAK, ZEIN INDARTZEN DU : GU ALA ETSAIA?

Komunistak masa herrikoien behar guztien alde burrukatzen gara; ba dakigu nundik sortzen diren gure gizartean behar horik : produkzio-molde kapitalistaren esplotazio eta zapalketa bereziatatik. Beraz, behar horik ez dira iraultza sozialistari esker baizik aseko, funtsezkoenean.

Masa herrikoiak burgesiaren aurka zuzen-zuzenean altxatzen ez diren bitartean, matxinada horren harian klase dominatzaile den burgesia hori lurperatzen ez den bitartean, ez da funtsezko ezer aldatuko.

Honek esan nahi ote du egoera iraultzaile horretara allegatzen ez garen bitartean ez dela masen egoera hobeagotuko duen ezer lortuko? Burgesiak egiten duena edo egiten ez duena bost axola zaigula? Agiri denez, ez. Are gehiago, esan dezakegu masek ez dutela inoiz burgesiaren eta haren Estatu-aparatoaren kontrako burruka zuzenak dakarren pauso kualitatiboa emanen, beharrik gorrienak adierazten dituzten errebindikazio eta eskari partzialen alde burrukatzen ez garen bitartean.

Gertatzen dena zera da, hobeagotzeak eta "hobeagotzeak" daudela. Hobeagotza batzuk indartu egiten dute Mugimendu Langilea eta beste "hobeagotza" batzuk etsaia indartzen dute.

Honako edo halako organizazio politiko batek Mugimendu Langilearengan zabaltzen duen konsigna taktikoren baten alde ala kontra gauden erabaki aurretik, ze "hobeagotza" mota den estudiatu behar dugu. Ba daude, erru asko ala guti, programa politikoan arrakasta haundiagoa ala txikiagoa izan, organizazio politiko iraultzaile batzuk. Eta organizazio hauk ba dute ezagugarri berezi bat : zabaltzen dituzten konsigna horiek masen organizazio eta kontzientzi-maila jasotzen duten mobilizazioen bidez zabaltzen dituztela.

Beste batzuk, berriz, bere buruari "Mugimendu Langilearen ordezkari" deitzen badiote ere, etsaiaren ordezkari dira Mugimendu Langilean. Bere helburua ez da Mugimendu Langilea klase-mael batez bide independiente batean sendotzea, baizik etsaia sendotzea eta bere burua burokrata burges bezala sendotzea. Eta helburu hauk lortzeko, Mugimendu Langileaz baliatzen dira. Organizazio erreformista hauek ba dute ere bere ezagugarria : bere konsignekin honako edo halako paktoa, honako edo halako burgesiaren zatia babestu nahi dute, Mugimendu Langilean lan egiten ez duten organizazio burgesekin alientza-politika baten onetan.

Organizazio erreformista hauen konsignek helburu bakar bat dute : klase burgesarentzat egiazko irabazi bat lortu, Mugimendu Langileari utzitako apur batzuren truke. Beraz, konsigna edo programa molde honen frutu bakarra etsaiarentzat "hobeagotza" bat lortzea da.

Gure helburu iraultzaileen ikuspegitik, apur batzuren truke etsaiari hainbeste anore ematea, ez da hobeagotza partzial bat. HOBEAGOTZE PARTZIAL BAT MASEN ORGANIZAZIOA ETA ESPIRITU IRAULTZAILEA SENDOTZEN ETA ETSAIA AHULTZEN EDO ZATITZEN DUENA DA.

Baina burgesiak buruzagi eta Alderdi erreformisten bidez eskaintzen dituen "hobeagotze partzialak" kontrakoa lortzea dute, hain zuzen, helburutzat. Hots, masen espiritu iraultzailea ahuldu, masak desarmatu eta zatitu, burgesiaren orden sozialaren onetan.

Hitz gutitan, iraultzaileen eta erreformisten arteko diferentzia ez da hauek epe motzeko hobeagotze partzial soilak eskatzen dituztela eta iraultzaileek helburu iraultzaile orokorrek plantetzen dituztela.

Diferentzia honetan datza : iraultzaileek helburu partzialak eta baita ere azken helburuetara (krisis iraultzaile orokorrera, orden sozial burgesaren aurkako insurrekziora, masa herrikoi guztiak langileria batu baten inguruan biltzera) daramaten burruka-tresnak plantetzen dituzte. Erreformista burgesek, berriz, helburu partzialak plantetzen dituzte, baina orden sozial burgesa sendotzeko bakarrik balio duten tresnez baliaturik (hots, burgesiak masen gaineko presio ideolojikoa eta aginte politikoa indartzen duten tresnen bidez).

Gure artean, askotan, diferentzia hobeagotze horik lortzeko erabiltzen diren tresnetan dago. Horixe gertatu da masen bizitza -eta lan- kondizioak hobeagotu nahi dituzten erreibindikazio batzuekin (erreibindikazio "ekonomiko"ekin), hala nola lan-orduen laburtzea eta soldaten gorakada. Iraultzaileek indar nagusia ematen diote legalidade burgesera makurtzen ez den burruka direktoari eta beretzat negoziazioa burrukan lortutakoa kontsagratzeko ere besterik ez da. Erreformistentzat, berriz, burruka bigarren mailako indarbide bat da eta ahal bezain "bakotsua" behar du izan, burgesiarekin korapilatutako paktoen onetan, eta Mugimendu Langilearen desarroiloaren kalteran.

Baina, jeneralean, desberdintasuna ez da bakarrik burruka-bideetan sortzen, baizik iraultzaileek eta erreformistek lortu nahi dituzten erreibindikazio hurbilak adierazteko eran bertan. Hau da errejimen frankistaren opresio terroristaren kontrako burrukan gaur ASKATASUNAREN ETA HERRIARENTZAKO DEMOKRAZIAREN ALDE zabaltzen diren konsigna gehienekin gertatzen dena.

Esan diteke bide kapitalistaren eta sozialistaren arteko linea-burruka argi baino argiago ikusten dela gaur askatasuna eta demokrazia adierazteko eta defenditzeko eratan.

Iraultzaileentzat puntu nagusi bat dago : Estatu-aparatoaren aldiren baten kontra masek daramaten burruka babestu eta bultzatu, burruka horrek aparato honen klase-kutsuaz ohartzeko laguntza den bitartean. Erreformistentzat, berriz, Estatuaren aparatoaren klase-kutsua ezkuta dezaketen konsignak dira baliagarrienak.

Argi dago Verticala desegindaz CCOOen mugimendua babestu nahi duen taktikaren eta CCOOen bidez Verticala barrutik aldatu nahi duen taktikaren diferentzia eta kontraesan hori konsigna guztietan agertzen da.

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General CEDOC

Masa ekintza batez kalean preso politikoen askatasuna eta batera errejimenaren lurperatzea esijitzea ala eskutitz batean bidez Estatuaren Instituzioei atorki guztia ahaztuko duen amnistia orokor politikoa eskatzea,ez dira inolaz gauza berbera.Lehenengo kasoan erreibindikazio hori masa-burrukan bidez lortu behar dela azpimarkatzen da,eta ez du inolaz esan nahi preso horien askatasunerako krimen izugarrien erresponsable diren jauntxo faszisten barkazioa behar denik.Bigarren kasoan,berriz,Estatu burgesak eman dezakeen barkamen graziatsu bat bezala azaltzen da askatasun hura.

Masak bere esplotatzaile eta zapaltzaileen aurkako burrukan tresna guztien jabe izan ditezen,biltzeko,adierazteko eta elkartzeko eskubidea proklamatzea ez da burgesiarekin lotutako pakto bat,ez eta gutiagorik ere.Burgesiarekin izenpetutako pakto batek hauxe esan nahi du : burgesiaren lurperatzeari,haren Estatu-tresna desegiteari uko egiten zaiola eta,trukean,asoziatzeko, adierazteko eta biltzeko ere batzukin masak nahikoa dutela.

Erreformista burges horiek sortzen duten mistifikaziorik haundiena eskubide juridiko horiei "askatasun politiko" edo "askatasun demokratiko" deitzea da. Jeneralean esaten dutena hau da : "askatasun" horik ez direla oraindik herriarentzako askatasun demokratiko orokorrak,baina bide horretan abiatzeko "hobaegotze partzialak" direla.Demokrazia burgesa ez omen da oraindik masen emantzipazioa; ba omen dago oraindik esplotaziorik errejimen kapitalista baten pean.Baina demokrazia burgesa pauso funtsezko bat omen da aurrera jarraitzeko,lehenagotik askatasun politikoak eskuratu behar omen dira,Errepublika,etab.,gero etorriko omen da liberazio ekonomikoa eta sozialismoa.

Jaun hauei galdera hau egin behar zaie : Zuek Alderdi erreformista zaretenez lortu duzuten askatasuna,masentzako askatasuna ahal da?

Burgesiaren agintearen pean,burgesiaren estatu-tresnek irauten duten bitartean asisitu daiteke,agian,masetako benetako askatasun politikorik?

2.-ZERGATIK EZIN EGON DAITEKE ERREJIMEN KAPITALISTA BATETAN EGIAZKO DEMOKRAZIO POLITIKORIK?
(Produkzio-harreman sozialak eta askatasun politikoa)

Zuzendari errebisionistentzat gauza berbera dira askatasun politikoa eta instituzio burgesak eskaintzen dituzten askatasun juridikoak.Egia ezkutatu eta desitxuratu egiten dute honela eta halaber materialismo historikoaren irakaspen nagusi bat,hots, Estatu burges "demokratiko"ena ere langileriarentzat eta masa herrikoientzat benetako gartzela dela dioen irakaspena.

Produkzio-prozesoan,masak zeharo daude kapitalaren birprodukzioari eta pilatzeari menperatuak,kapitalak ezartzen duen klasediktaduraren atzaparretan.Produkzio-ondasun eta -bideen produkzioa masen beharren zerbitzuan egon beharrean,masen lan- eta bizitze-kondizioen multzoa dago kapital-pilatzearen zerbitzuan,masak ez baitute inolako botererik edo erabaki ahalmenik produkzioan,bere papera errepresio-tresna izugarri bati esker,hots,Estatu burgesari esker bete dezaketen jabe eta tekniko apur batzuren nagusigoaren pean zatiturik eta mailakaturik baitaude.

Baina produkzioan sortzen diren harreman hauen eragina ez da enpresa barruan bakarrik azaltzen ; aitzitik,harreman sozialen multzo guztira zabaltzen da.

Amets hutsa da pentsatzea produkzio-prozesoan esklabo dena organizazio politikoei dagokienez "libre" izan daitekeenik.

Burgesiak eskaintzen dituen askatasunak bi aldiz mugatuak daude :

Hasi bere formulazioan : zeren askatasun guztiak Konstituziora espresoki menperatuak baitaude,eta konstituzio hori jabego kapitalista kontsagratzeko egina baitago.Bigarrenik,askatasun horien eraginean : zeren teoriaz aitortzen diren askatasunak EZ BAITAUDE,EGIATAN,MASEN ESKUETAN.Masak ez dute egiatan biltzeko,elkartzeko eta noiz nahi zuzenki espresatzeko posibilidaderik. Beraz,burgesiak formalki eskaintzen dituen eskubideak ere ezin egon dira masen eskuetan.Horrela,eta errealidadeari dagokionez, askatasun horik minoria "jakintsu argi" batzuen eskuetan daude eta,gainera,minoria hauek burgesiak ezarritako baldintzak betetzen badituzte.

Horregatik diogu demokrazia burgesa,ekintzan,burgesiarentzako demokrazia bat dela,buruzagitza lortzeko elkarrekin burrukatzen diren burgesiaren zatientzako demokrazia.Baina,hori bai,herri guztiaren izenean.

Burgesiari libertadeak muga horietan gelditukо direla garantizatzen dion gauza bakarra Estatuaren ekintza da,hain zuzen : hori da,polizia,harmada,administrazioa,jabe kapitalista haundiekin guztiz loturik eta haien zerbitzuan daudenen ekintza.Estatu-tresna burgesa produkzio-errejimen kapitalistaren ondorio beharrezko bat da.Eta hori ezin egin daiteke dudarik,ezin bururatu baitaiteke bata besteak gabe,Estatu burgesa baita produkzio-harreman kapitalisten biltzaile eta babesa.

Eta Estatu burges horri -poliziari eta harmadari- zuzentzen zaizkio,hain zuzen,Carrillo eta Calvo Serer,"libertade" horien eske.Hots,elite abentailatsuentzat ministerioetako bilera-geletan eta trantzitoetan atzera eta aurrera ibiltzeko askatasunaren eske,sistema kapitalista zuzentzeko baimenaren eske.

Errejimen kapitalista batetan biltzeko eskubidea errentetatik bizi direnentzako,familia bat aurrera ateratzeko burrukatu behar ez dutenentzako bilera-eskubidea baita;espresatzeko eskubidea egunkariak,aldizkariak,etab.,ordaindu ditzazken kapital finantziaroarentzako adierazpen-eskubidea; alderdi politikoentzako eskubidea eta behin 18 urte betez gero botatzeko eskubidea hau da : USAko antzera edo Europako herri kapitalisten antzera kanpainak egiteko eskubidea,elekzioetan burgesiaren multzoaren interesak edo burgesiaren talde zuzendariaren interesak zintzoenik errepresentatuko dituen alderdiak eta,beraz,kanpainarik hoberena ordaintzeko indarra izanen duen alderdiak irabazteko duen eskubidea.

Burgesiak bere buruari eskaintzen dizkion eskubideak ez dute zer ikusterik masa herrikoien libertadearekin.

Horrek ez du esan nahi burgesia benetan ahulduko duen edo masen maniobra-ahalmena zabalduko duen posibilidade legal bakoitza aprobetxatu behar ez denik. Momentu bakoitzak aginduko du zein den burruka-bidearik egokiena,emankorrena.Baina horretarako ere bateko eta besteko bideak erabiltzeko ahalmena behar da,eta gogo-gogoan eduki behar da goizago edo beranduago ezinbesteko eta derrigorrezko dela burruka biolentoa klase agintariaren tresnadi errepresiboa desegiteko.

Baina gauza bat da "askatasun" burges haiek ahal denean helburu iraultzaileak lortzeko erabiltzea,eta zeharo beste bat burrukara bultzatzen gaituzten helburuak mistifikatzea eta nahastea,langileriari eta herriari demokrazia burgesa bere askatasun politikoa dela sinestu-eraziz.

Azken helburu honetara ematen dira Mugimendu Langile eta Herrikoiarengan burgesiaren abangoardia ideolojiko eta politikoa diren PCEko buruzagi errebisionistak eta beste aitzindari oportunistak.

Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General CEDOC

3.- ESTATU ESPAINOLEKO ASKATASUNA,GAUR,EZIN DAITEKE DEMOKRAZIA SOZIALISTA BAIZIK IZAN

Gaur komunistak defenditzen ditugun libertadeak -esplotatu eta zapalduen masa zabalentzako askatasunak- ezin etorri ditezke burgesiaren ematitza greziatu eta emankor baten bidez;burgesiaren aurkako masa-burrukaren ondorio,burgesiaren botere politiko eta ekonomikoa desegin eta haren bizitza-kondizioak lortzeko burrukaren ondorio izanen da,ezinbestean.

Klaserik iraultzaileenak eta konsekuentoenak -langileriak- masa herrikoietan oinarriturik osatuko duen botere politikoaren bidez,eta ez beste inola,abiatuko gare herriaren egiazko liberazio ekonomiko eta politikoaren bidean.

Burgesiaren Estatu-tresna desegin gabe,ezin erabili dituzte masek,mugarik gabe eta askatasun osoz,elkartzeko,biltzeko eta espresatzeko eskubideak. MASEK PRODUKZIO-HARREMAN KAPITALISTAK APURTZEN DITUZTEN ERAN eta haien lekuan harreman sozialista batzuk jartzen dituzten eran mantendu eta zabalduko dira askatasun horik.

Masa esplotatu eta zapalduak bere egunoroko jarduna,bere bizitzea inguratzen duten kondizio materialen jabe izanik erabakiko dute eta organizatuko dire;produzitzen dutena bere beharrak asetzeko gauza izanik (eta ez alderantziz,produkzioa helburutzat duen kapitalismoaren pean gertatzen den bezala); bere lanaren kondizioak kontrolatzeko eta zuzentzeko gauza izanik;inizietibak ito beharrean bultzatu eginen dituen administrazio eta harmada baten jabe izanik; bere ordezkariak zuzenean aukeratzeko eta baztertzeko eskubidea izanik,zuzendariak kritikatzeko gauza izanik.

Demokrazia sozialistak sortzen ditu langileriarentzako eta masa herrikoientzako benetako askatasun bat ekintzara eramanen duten oinarrak.

MARXISTA LENINISTEN EGINBEHARRAK,JUNTAREN PROGRAMAREN AURREAN

Burgesia monopolistaren sektore batek ikasi du bide iraultzaileak egunetik egunera aurrera egiten duela,ikasi du azken urteetan sortu garen organizazio iraultzaileok gero eta hobekiago ari garela umekeria eta aspaldiko erruak gainditzen.Egoera honen aurrean,burgesiaren sektore batzuk pentsatzen dute PCEari konstituzio demokratiko-burges baten babesean lan egiten uzten bazaio, PCEk masen gain duen nagusigoa indartu eginen litzatekeela eta,beraz,bide iraultzailearen aurrerakada gelditu eginen litzatekeela. Beste hitzetan,burgesiak joka dezake masei erreforma-programa bat eskaintzeko karta eta honela mugimendua desorganizatu eta menperatu.

Aukerabide politiko burges honen aurrean,marxista-leninistek taktika apropos bat egokitu behar dugu.

1.- MUGIMENDU LANGILEAREN DEFENTSA,BIDE IRAULTZAILE BATETAN

Galerazi egin behar diogu burgesiari Mugimendu Langilea oztopatzeko,CCOOak desegiteko eta mugimenduaren desarroiloa itotzeko egiten duen saio oro.Horretarako,militante iraultzaile guztien betebeharra da CCOOak eta antzeko oinarrizko komiteak indartzeko lan egitea,CCOOen autonomia,independantzia eta klandestinidadea sendotzeko eta koordinazio-bideak indartzeko lan egitea.

Honekin batera,hasiera eman behar diogu Juntaren programan azaltzen diren helburu burgesak salatzeko ekintzari,batez ere "CNSaren demokratizazioa","Mugimendu Langileari Sindicato Verticalaren ondasunak itzuli","CCOOak sindikato bilakatu" eta antzeko esaldi demagojikoen kontra.

CCOOETAN ERREIBINDIKAZIO INMEDIATOEN ALDE EGITEN DEN BURRUKA,GUDU HAUEK ADIERAZTEN DITUZTEN ALDAKETA SOZIALISTEKIN BATU

(Erreformistek burruka inmediatoen eta demokrazia burgesaren programaren artean ezartzen duten loturaren aurka)

Masen beharrak asetzen ez dituen erreforma-programa baten aurka,ajitazioa egin behar dugu eta masen beharrak benetan asetuko dituzten aldaketa iraultzaileak zabaldu.

Gaur masek dituzten bizitza -eta lan- kondizioetan oinarriturik aldaketa hauk programa iraultzaile batetan gauzatzeko eginbeharra da gaur lineagintzaren prozesoaren bete beharra,marxista leninisten batasunaren eta Aldordiaren eraiketaren betebeharra.

3.- MARXISTA LENINISTEN ETA IRAULTZAILEEN BATASUN LOTURAK GOGORTU ALDERDIAREN ERAIKETAREN PROZESOAN

Honako hau goragoko bi puntuak ere emankor batez betetzeko baldintza da. CCOOen mugimenduko indarren elkarrerreana,Estatu guztiari dagokionez,ba dirudi bide errebisionistaren onetan eta,beraz,bide iraultzailearen kaltetan aurkitzen dela gaur.Egoera larri honen eragile bat militante iraultzaileen sakabanatzea da,zatiketa honen poderioz ez baitute linea bateratu batetan lan egiten.Marxista-leninistek Mugimendu Langilean bide iraultzailea defenditzen duen edozein organizazioko edo organizatu gabeko militanteakin batasun politiko bat aurrera eramateko gauza bagara,indarren elkarrerreman hura aldatu egin daiteke.Beraz,ez dugu galdutzat eman behar errebisionismoaren aurkako burruka,ez dugu pentsatu behar asots demokratiko-burgesak nahi-ta-ez zabalduko direnik,zeren organizazio eta militante iraultzaileen faktore subjetiboak eragin haundia izan baitezake Mugimendu Langilearengan bide iraultzailearen alde.Hauzia honetan datza : teorian batasun-linea bat defenditzen duten marxista-leninistek linea hori ekintzara eraman eta CCOOetako militante iraultzaileen ahaleginak borondate bakar batean biltzeko gauza ote diren.

Bestalde,CCOOetako erreibindikazio hurbillak aldaketa iraultzaileakin bateratzeko,beharrezko da ere indar marxista-leninisten artean iritzi eta konsignen batasunera heltzera,Mugimendu Langilean zabaldutako propagandaren eraginak hedadura zabaldu dezan.Gainera,batasun hori pauso haundi bat izanen da organizazio marxista-leninista guztiok Aldordi bakar batetan bilduko gaitun programa iraultzailearen prozesoan.

Azken finean,Juntaren programa burgesia monopolistak eta errebisionismoak,momentua egokitzen denean,Mugimendu Langile eta herrikoiari kolpe gogor bat eman eta burgesiaren Estatu-aparatoa sendotzeko sortu duten tresna bada ere,asmo inoiz gauzatzen . bada ere,MANIOBRA HAU ZEHARO BESTELAKOA GERTATU DAITEKE,MARXISTA-LENINISTEK BATASUN-POLITIKA BATEN ALDE LAN EGITEN BADUGU.

UAB Biblioteca de Comunicació